

“Pikkukakkonen”

KAKKOSTEN SUKUYHDISTYKSEN YHDEKSÄS LEHTI

Hyvät Sukulaiset

Unto Monosta pidetään somerolaisena, mutta hän oli kotoisin Karjalankannaksen Muolaasta. Monosen perhe tuli Somerolle sodan jälkeen osana Karjalan siirtoväkeä.

Mononen on Suomen merkittävimpiä tangosäveltäjiä Toivo Kärjen ohella.

Monosen tangoja Satumaasta Lapin tangoon on esitetty lukuisilla tanssilavoilla ja varmaan tanssittu myös monissa sukujuhlissa.

Kakkosten seuraavan sukujuhlan ja varsinaisen kokouksen päivämäärä on varmistunut. Juhlaa vietetään 27.7.2013 Ravintola Kimmelissä Joensuussa. Viereisellä sivulla on alustava ohjelma, kannattaa tutustua. Toivomme rusasta osanottoa. Saas nähdä soitetaanko siellä Unto Monosen kappaleita?

Oi jospa kerran sinne satumaahan päästä vois....
Hyvää kesänaikaa toivoo Eine Kakkonen

Sukutietoja kaivataan lisää

Sukukirjan on tarkoitus valmistua tämän vuoden puolella, joten vielä kertaalleen muistutetaan tietojen toimittamisesta teosta varten.

Tiedot pyydämme toimittamaan Jouni Kakkoselle
Läntinen Pitkäkatu 20 C 40

20100 TURKU

jouni.ju.kakkonen@luukku.com

p. 040 567 0407

Kannen kuvassa Lea Kakkosen hevosia, kuva Eine Kakkonen

Kutsu

Kakkosten sukuyhdistys ry:n sukukokous ja sukujuhla pidetään lauantaina 27.7.2013 Joensuussa Hotelli Kimmelissä, Itäranta 1.

Sitovat ilmoittautumiset 18.6.2013 mennessä Eero tai Leena Kakkoselle, sähköpostilla eero.kakkonen@elisanet.fi tai leenam.kakkonen@elisanet.fi tai puhelimitse 0400 679328 tai 050 3728622.

Ohjelmassa

- ilmoittautuminen klo 11.30 alkaen
- sukukokous klo 12.00
- kahvi
- sukujuhla klo 13.00
- lounas klo 14.00
- ohjelmassa mm. musiikkia, Saarion ja Kakkosten historiaa, vanhat kuvat kertovat

Kokouslounas ja kahvi 30,00 euroa/henkilö, 4-12-vuotiaat 15 euroa maksetaan Hotelli Kimmelissä ilmoittautumisen yhteydessä.

Varatkaa tasaraha! Erikoisruokavaliosta mainittava ilmoittautumisen (18.6.) yhteydessä.

Hotelli Kimmel tarjoaa majoitusta 27.-28.7.2013 96 euroa/2hh/vrk.

Hinta sisältää aamiaisen, iltasaunan ja uima-altaan käytön.

Majoitusvaraukset suoraan hotellista puh. 020 1234660.

Hanna-Maari Latvala

– Suomen nopein nainen

Hanna-Maari syntyi 30.10.1987, vanhemmat Ulla-Maija ja Pentti Latvala. Perheeseen kuuluu myös isovelji Kaleva. Hanna-Maarin mummo, Hilma, on syntytään Kakkonen, Tohmajärven Saarion kylästä.

Hanna-Maari on juossut suomalaisen pikajuoksun naisten kärkinimeksi. Kalevan Kisoissa 2012 hän voitti 100 m:n sekä 200 m:n juoksut. Tuplamestaruudet tulivat myös Suomi-Ruotsi maaottelussa 2012 sekä sisähallin SM-kisoissa 2013. Hän oli myös Suomen edustaja yleisurheilun EM-kisoissa 2013, sijoitus oli 13. Hän edustaa Jyväskylän Kenttäturheilijoita. Haastattelimme kiireistä urheilijaa.

Olet haastatteluhetkellä Espanjassa leirillä. Kuinka monta harjoitteluleiriä vuosittain pikajuoksijalla on?

Pikajuoksijan vuoteen mahtuu kaksi ulkomaan leiriä ja yleensä yksi kotimaan leiri. Viimeksi leireilin Teneriffalla, Espanjassa, kuten nytkin.

Kerro hieman leiriohjelmasta ja siihen sisältyvistä harjoituksista.

Treeniohjelma leirillä on hyvin samanlainen kuin kotimaassakin. Ohjelmaan kuuluu voimaharjoittelua (sekä maksimivoi-

maa että räjähtävää voimaa) ja eri tehoista juoksuharjoittelua. Nopeutta, lähtöjä, nopeuskestävyyttä ja palauttavaa juoksua. Normaalina päivänä harjoitukseen ja huoltavaan tekemiseen menee yhteensä noin kolme tuntia.

Täällä leireilivät naisten ja miesten pikavies-tijoukkueet, aitajuoksijoita sekä muutamia hyppääjiä, myös paljon urheilijoita muista maista mm. Saksasta, Italiasta ja Tsekeistä.

Miten ja milloin alkoi urheiluharrastuksesi? Harrastitko lapsena muutakin urheilua kuin juoksua?

Esikuvani on ollut Sanna Hernesniemi, äitini sisar, joka aikanaan oli Suomen paras pikajuoksija. Hän innosti minut lajin pariin. Olin noin 9-vuotias kun aloitin yleisurheilun ja matkan varrella olen ehtinyt keilla myös mm. uintia ja balettia.

Entä mitä muuta harrastit lapsena

Kävin partiossa ja soitin pianoa. Alusta asti oli kuitenkin selvää, että urheilu on se oma juttuni.

Ehditkö harrastamaan jotain opiskelun ja urheilun lisäksi

Syksyisin nyrkkeilen, mutta sekin taidetaan laskea urheiluksi. Vapaa-ajallani vietän aikaa poikaystäväni kanssa ja näen kavereita. Haaveilen koirasta, mutta tällä hetkellä olen niin paljon reissussa, ettei minulla olisi sille aikaa.

Asut ja opiskelet Jyväskylässä. Mitä opiskelet ja missä vaiheessa ovat opintosi? Mikä sinusta tulee isona?

Opiskelin urheilupsykologiaa, mutta nyt opinnot on tehty, valmistun kesäkuussa. Isona minusta tulee urheilupsykologi.

Mitkä ovat tavoitteesi urheilurullasi? Entä tämän kesän suunnitelmasi?

Tavoitteeni on juosta 100 metrin ja 60 metrin Suomen ennätykset. Pursiaisen 200 metrin SE on huima, sen rikkomiseen voi mennä aikaa. Olympialaiset Rio de Janeirossa on myös kirjattu pitkän tähtäimen tavoitteeksi.

Tämä kesä tulee olemaan mielenkiintoinen. Ohjelmassa on paljon ulkomaan kilpailuja, mm. universiadit ja urani ensimmäiset MM-kisat.

Mikä on mielestäsi paras saavutuksesi urheilussa, mikä vaikein kilpailusi?

Paras saavutukseni tähän mennessä on hallissa EM-kisojen 13. sija 60 metrillä ja sa-

malla ennätykseni 7,25, Suomen ennätys on 7,20.

Vaikein kilpailuni taitaa olla viime kesän EM-kisojen jälkeinen kisa. Se oli Viron eliittikisasarjaan kuuluva kilpailu. Silloin oli kyllä takki todella tyhjä, eikä mitään annettavaa. En tiennyt, kuinka väsynyt voi olla arvokisan jälkeen, kun siihen on valmistautunut pitkään ja ladannut kaikkensa. Se kisa jäi kesän huonoimmaksi tulokseksi, mutta opin siitä kokemuksesta paljon.

Muistoja Uusi-Värtsilästä

Isäni **Eino Matinpoika Kakkonen** syntyi 24.5.1912 Tohmajärven Saarion kylässä. Tarkempi paikka oli Kukkula, jonne Einon isoisä Olli Kakkonen oli muuttanut Kutsun kylästä 1800-luvun loppupuolella.

Kansakoulun jälkeen isäni meni rengiksi Mikkilään. Nuorena miehenä hän oli kesät ojankaivuutöissä sekä talvet metsätöissä. Vuonna 1937 isäni avioitui Annikki Turusen kanssa. Nuori pari hankki tilan Uusi-Värtsilän Suopäältä. Suopäänjoen rantatörmälle he rakensivat talon sekä raivasivat muutaman hehtaarin pellot. Pellon raivaus tehtiin siihen aikaan omin käsin.

Lapsia syntyi seitsemän: Matti, Mirja, Eino, Tauno, Eero, Martti ja Toimi. Talo ei ollut suuren suuri, vain tupa ja kamari, mutta kyllä sopu sijaa antoi. Olipa oman joukon lisäksi savottamiehiä kortteeraamassa, sekä silloin tällöin kiertäviä romaaneja yöpymässä. Isossa lapsijoukossa syntyi tie-

tenkin hälinää, joka kesti iltaan asti. Niinpä nukkumaanmenoaikaan yleensä kuului vanhempien komento: ”nyt rontsaan siitä.” Kun pulina jatkui sängyssä, ensimmäinen varoitus kuului: ”nyt se rommel-taminen loppu” ja kun se ei vielä auttanut niin seuraavaksi kuului: ”nyt ei kuulu kuraustakaan”. Sen jälkeen yleensä vallitsi hiljaisuus. Tottahan kurikin piti talossa olla. Kun oli tarpeeksi tehnyt kolttosia, niin remelistähän sitä sai. Saatesanat yleensä olivat ”eiköhän ne kureet tällä oikene”. Niistä ei kuitenkaan jäänyt traumoja myöhempiin elämän vaiheisiin.

Lapsetkin osallistuivat työntekoon

Kun maalla elettiin oli itsestään selvyys, että lapset osallistuivat työntekoon. Pojat olivat vuorollaan isän mukana mm. metsätöissä ja tytär auttoi äitiä kotitöissä. Maatalon työt

olivat raskaita. Eläimet piti hoitaa, oli arki tai pyhä. Ei ollut lomia eikä vapaapäiviä. Varsinkin äitini teki jatkuvasti töitä kellon ympäri, sunnuntaisin hiukan hellitti. Silloin ei puhuttu työuupumuksista.

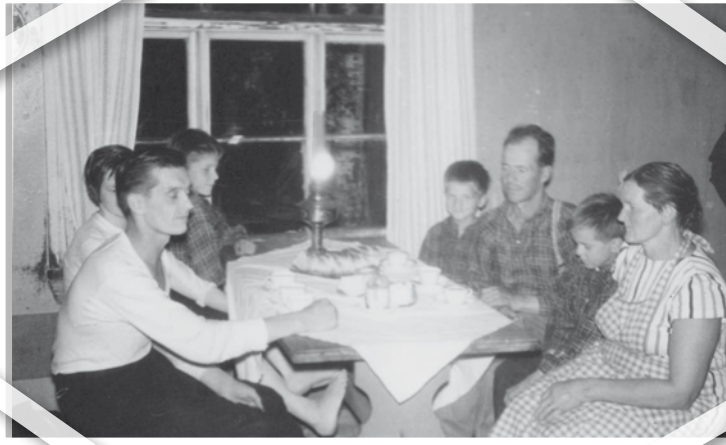
Lapsina harrastimme nuorempien veljieni Martin ja Toimin sekä naapurin poikien kanssa kovasti urheilua. Talvella hiihdimme ja hyppäsimme omatekoisista hyppyreistä. Kesällä taas yleisurheilu oli suosikkilaji. Saman päivän aikana saatettiin viedä kolmekin kymmenottelua läpi. Välineet olivat tietenkin omatekoisia, keihäänä leppäkeppi, kiekkona litteä kivi jne.. Sukset olivat ainakin meillä leveitä puusuksia. Eräänä talvena olin päässyt mukaan Tohmajärven koulujenvälisiin hiihtokilpailuihin. Pakettiautokuljettaja lastasi suksia auton katolle. Olin ainoa, jolla oli vanhat puusukset. Kuljettaja otti sukseni käteensä, rupesi nauramaan ja totesi, että tuleeko nämäkin mukaan. Se otti nuoren pojan luonnonpölylle kovastikin, eikä itkukaan ollut kaukana. Samana kevättalvena sain kuitenkin uudet Eskojärviset. Veljeni Eino osti ne minulle palkaksi siitä, että kuorin iltaisin ja viikonloppuisin n. 100 kuutiota omasta metsästä myytyjä propseja. Aika oli taloudellisesti tiukkaa.

Ruokaa oli kyllä riittävästi, mutta mihinkään ylimääräiseen ei ollut varaa. Joululahjojakin me pienimmät saimme vasta sitten, kun Mirja sisko toi niitä tullessaan joulun viettoon Helsingistä.

Musiikki kiinnosti

Myös musiikki kiinnosti kovasti. Radiosta kuunneltiin päivän iskelmiä. Vanhin veljeni Matti oli hankkinut kylän ensimmäisen melodica-soittimen. Minäkin opettelín sillä soittamaan, ihan vaan korvakuuloita. Osallistuinpa sillä 11-vuotiaana kunnan henkisiin kilpailuihin. Soitin siellä Volgan lautturin. Voitin sarjani, koska muita osanottajia ei ollut. Matti veljeni oli liittynyt Uusi-Värtsilän torvisoittokuntaan tuuban soittajaksi. Kiinnostus heräsi myös minussa. Niinpä menin sinne mukaan 12-vuotiaana. Kapellimestari Kaarlo Vesanen antoi minulle aluksi henkilökohtaista opetusta. Soittimeni oli B-kornetti. Parin vuoden päästä sanomalehti Karjalanmaa lahjoitti soittokunnalle trumpetin ja minä sain sen nimikkosoittimekseni. Myös Tauno veljeni oli jonkin aikaa soittokunnassa. Lapsuusai-ka oli mukavaa ja antoisaa aikaa.

Uusi-Värtsilä oli 50-60 luvuilla vilkas taajama. Wärtsilä-yhtymä oli perustanut sinne välirauhan aikaan 1940 sulattimon luovutetulle alueelle jääneen tehtaan tilalle. Täyteen toimintaan tehdas tuli 1944. Tehtaassa työskenteli parhaimmillaan n. 200 ihmistä. Veljeni Matti, Eino ja Tauno työskentelivät myös siellä aikanaan. Uusi-Värtsilässä oli toiminut jonkin aikaa myös Matti Varren tiilitehdas ja saha. Wärtsilä-yhtymä rakensi työsuhteasuntoja n. sadalle työntekijälle ns. "valutaloja", sekä kerhotalon harrastuksia ja huvituksia varten. Myös uuden kansakoulun rakentamiseen yhtymä osallistui. Uusi koulu aloitti toimintansa 1952. Aiemmin koulu oli toiminut mm. vanhassa papilassa, Lehtisen talossa sekä Yhteishyvän talossa. Koulua oli tilanpuutteen takia käyty aamu- ja iltavuorossa. Uudessa koulussa oli parhaimmillaan n. 200 oppilasta. Uusi-Värtsilässä toimi mm. neljä kauppa, kaksi kioskia, kahvila, huonekalukauppa, kellosepänläike, posti, rautatieasema ja neuvola.

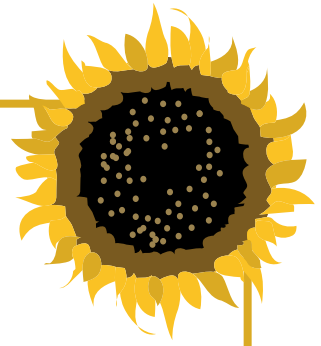
Urheiluseurojakin oli kaksi. TUL:n seura Värtsilän Yritys ja SVUL:n seura Värtsilän Teräs. Yrityksen toiminta oli hiipunut

50-luvun lopulla. Värtsilän Teräksessä harrastettiin talvisin hiihtoa ja mäkihyppyä, kesäisin yleisurheilua, jalkapalloa ja pesäpalloa. Pesäpallo olikin menestyksekkäin seuran lajeista. Matti veljeni oli joukkueen kantavia voimia. Itsekin pelasin pesistä juniorisarjoissa. Seuran nimekkäin urheilija on ollut "äitee" Siiri Rantanen. Hän edusti seuraa nuoruusvuosinaan, olihan hän naapurikylän Kaurilan tyttö. Harrastustoiminta Uusi-Värtsilässä oli vilkasta. Oli mm. voimistelukerho, näytelmäkerho ja tanhukerho. Kerhotalossa esitettiin elokuvia, järjestettiin häitä. Siellä pidettiin myös tansseja ja iltamia. Urheiluseuran järjestämä pikkujoulu oli vuoden kohokohtia. Pikkujoulussa esitettiin ohjelmaa, vakio esiintyjänä oli mm. Katri Koistinen, nykyisin hänet tunnetaan paremmin Katri Helenana.

Valitettavasti Uusi-Värtsilällekin kävi niin kuin lukuisille suomalaisille kylille. Tehdas lopetti toimintansa. Ihmiset muuttivat muualle Suomeen tai sitten Ruotsiin. Kylä hiljeni vähitellen. Onneksi muistot säilyvät kylän kukoistusajasta.

Eero Kakkonen

Kesäruno

Nyt on loma,
se soma
kesäloma.
Kesään kuuluu kukka
ja vintille heitetty sukka
ja ilma lämmin jota huomaa en kun metsikössä rämmin.

Pyörällä ajelen uimaan
heti aamutuimaan.
Sitten laiturin päästä hyppään
ja kalan hiuksistani nyppään.
Sitten vain uudestaan
laiturin päästä pomppimaan.
Illalla kuikat huutelee
ja kaikki niitä kuuntelee.

Sitten menen nukkumaan
aivan hiljaa uinumaan.
Mutta huomenna on päivä uusi
ja tehtävänä juttuja ainakin kuusi.

Salla, 11 v.

Onnea sukuyhdistyksen jäsenille

Tiedot perustuvat sukuyhdistyksen jäsenrekisteriin, kaikilla jäsenillä eiole syntymäaika rekisterissä tai he eivät halua niitä julkaistaviksi.

Eino Kakkonen 70 v.
Tohmajärvellä

Toimi Kakkonen 60 v.
Uusi-Värtsilässä

Matti Kakkonen 75 v.
Lehmossa

Harri Norha 50 v.

Kakkosten sukuyhdistys ry

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2012

Hallituksen jäseninä ovat toimineet

Puheenjohtajana Eero Kakkonen sekä jäseninä Airi Kakkonen (13.4. asti), Eine Kakkonen (13.4. alkaen), Jani Kakkonen, Jouni Kakkonen, Kyösti Kakkonen ja Toivo Kakkonen. Hallituksen sihteerinä toimi Leena Kakkonen
Hallitus kokoontui kaksi kertaa.

Tilin/toiminnantarkastajana
toimi Timo Kakkonen.

Varsinainen kokous

Yhdistyksen varsinainen kokous pidettiin 13.4.2012 Karjalatalolla Helsingissä
Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Tilikauden ylijäämä 599,94 euroa päätettiin siirtää voitto/tappiotilille. Hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus.
Jäsenmaksuksi vahvistettiin 25 euroa/aikuisjäsen, alle 18-vuotiaat 10 euroa ja alle 10-vuotiaat 0 euroa.

Jäsenmatka rajantakaiseen Karjalaan

Edellisen sukukokouksen päätöksen mukaisesti sukujuhlaa ei vuonna 2012 järjestetty. Sen sijaan sukuyhdistys teki bussimatkan rajantakaiseen Karjalaan. Matkanjohtajana toimi eversti evp Pekka Ripatti ja matkalaisia oli 25. Matkalla käytiin mm. Ruskealassa, Sor-tavalassa, Jaakkimassa, Kurkijoella, Käkisalmissa, Kiviniemessä, Rautussa, Siiranmäellä, Äyräpäässä, Viipurissa ja Tali-Ihantalassa.

Sukututkimus

Jouni Kakkonen on jatkanut sukutietojen kirjaamista.

Jäsenmäärä

Vuoden lopussa 2012 yhdistyksen jäseniä oli 137.

”Pikku Kakkonen”

Sukuyhdistyksen lehti ilmestyi kaksi kertaa. Lehden toimittajina toimivat Eero Kakkonen ja Eine Kakkonen.

Hallitus

KAKKOSTEN SUKUYHDISTYS

Hallitus

Eero Kakkonen, puheenjohtaja
puhelin 0400 679328
eero.kakkonen@elisinet.fi

Kyösti Kakkonen
kyosti.kakkonen@k2.fi

Jani Kakkonen
puhelin 045 6361230
jani.kakkonen@alfaroc.fi

Eine Kakkonen
eine2@hotmail.com

Jouni Kakkonen
puhelin 040 5670407
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Toivo Kakkonen
Tenkakankaantie 78
82600 Tohmajärvi
puh. 0400585133

Hallituksen sihteeri ja jäsenrekisteri
Leena Kakkonen
puhelin 050 3728622
leenam.kakkonen@elisinet.fi

PikkuKakkosen toimitus

Eine Kakkonen
Osmontie 35 E 54, 00610 Helsinki
eine2@hotmail.com

Sukututkimus

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätatu 20 C 40
20100 Turku
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Sukuyhdistyksen jäsenmaksut

Aikuisjäsen	25 eur/v, lapsi (alle 18 v.) 10 eur/v
Pankkitili	Nordea FI5610403500363472